

KÁRPÁTALJAI FIT-KEVE KIRÁNDULÁS (2007. OKTÓBER 20-23)

2007. október 20-23. között a Fit-Kevéből egy 10 fős csoporttal kárpátaljai kiránduláson vettünk részt.

Vonattal mentünk Bp-ről Csapra, majd tovább Szürtére, egy Ungvár közeli faluba. A 2004-ben holland és német gyülekezetek támogatásával épült roma iskolában voltunk elszállásolva.

1. nap (szombat)

Csapra érkeve Kozma Károly, a szürtei ref. roma gyülekezet misszionáriusa, vezetője fogadott bennünket, és szinte az egész hétvégén segítségünkre volt. Nagy szükségünk volt rá, hiszen ő segített eligazodni abban, hogy mikor melyik számunkra a legoptimálisabb utazási jármű, mert a gyakrabban járó iránytaxikra 10-en általában nem férünk fel, csak a ritkábban járó nagyobb buszokra, vonatokra.

Csap megtekintése (kat., ref templom) után, a helyi étteremben ismerkedtünk a kárpátaljai konyhával. Ezután szálláshelyünkre mentünk, ahol Sankó Józsi bácsi a szürtei ref. roma gyülekezet vezetője és a gyülekezet néhány tagja fogadott nagy szeretettel, és mesélt a gyülekezet 9 évre visszatekintő múltjáról. 1998-ban Kozma Károly helyi misszionárius kezdte el a gyülekezet szervezését, a családlátogatást, majd amikor felmerült rá az igény, a gyerekek tanítását. 2001-től minden évben 2-2 önkéntes segíthette a szolgálatot, így kerülhettem én is oda 2002-ben egy szlovén fiúval. Az elmúlt 8 év alatt a romák hatalmas változáson mentek át, amit a helyi magyarok is többször alátámasztottak. A roma közösségben szinte megszűnt a lopás, és az alkohol-fogyasztás is jelentősen csökkent, ami nagyrészt Isten munkájának és a gyülekezetnek köszönhető. Még azokra is jó hatással van a gyülekezet és ezen keresztül Isten, akik nem járnak rendszeresen templomba.

2. nap (vasárnap)

Reggel a helyi magyar református gyülekezetbe mentünk. Az istentisztelet végén énekeltünk, majd röviden bemutattuk a magyarországi KEVE-t illetve Fit-Kevét, majd ismerkedtünk a gyülekezet kedves tagjaival.

Ezután a helyi Dorcas segélyszervezetet tekintettük meg. A holland és a magyar segélyeket itt osztják szét Kárpátalja, sőt néha egész Ukrajna területére. Még 2002-ben az Önkéntes Diakónai Év keretében délelőttönként itt, a Dorcas irodában dolgozhattam, csak délutánonként jártam ki a roma családokhoz tanítani a gyerekeket, vagy családokat látogatni.

Ezután visszamentünk szállásunkra, majd a roma istentiszteleten vehettünk részt, és énekelhettünk.

Délután a Nevickei várat néztük meg, majd este hazafelé Ungvár életébe pillanthattunk be.

3. nap (hétfő)

Délelőtt, Munkács nevezetességeit, a várat, a Rákóczi házat, a kat., ref. templomot és a városházát kerestük fel.

Délután a nagydobronyi református árvaház vendégszeretetét élvezhettük, ahol meg is ebédelhettünk. Az intézmény nem csak azért különleges, mert itt összehasonlíthatatlanul jobb körülmények között élnek a gyerekek, mint az állami árvaházakban, hanem azért is, mert a holland támogatásokból Katkó László igazgató úr vezetésével egy hatalmas gazdaság épült ki. Mivel sokáig attól kellett tartani, hogy

ha a határt lezárják, akkor megszűnhetnek a segélyszállítmányok, és ekkor a gyerekeket el kellene ereszteni, így a segélyeket befektették, vagyis egy hatalmas gazdaságot építettek ki, hogy szükség esetén az intézmény önfenntartó legyen. Az árvaház környékén található a mezőgazdasági területek és a növénytermesztő tangazdaság, pékség, valamint az állatállomány: szarvasmarha, lovak, sertés, baromfi, méhészet, halastóban a halak. A lakatos műhelyben az árvaház saját hegesztői dolgoznak, ahol pár évvel ezelőtt egy saját kazánt is legyártottak, így arra sem kellett túl sok pénzt költeni. Így az évek során az árvaház az 5600 lakosú Nagydobrony - amely Kárpátalja legnagyobb és leghagyományőrzőbb magyarlakta községe - legfőbb munkaadójává vált. A gyerekekkel való ismerkedés után, az intézmény termeit tekintettük meg: tanulószoba, számítógépterem, könyvtár, mozgáskorlátozott gyerekek számára gyógytorna terem, a vendégek részére vendégszállás.

Este visszamentünk szállásunkra, és Józsi bácsi gitárjátéka mellett a helyi romagyerekekkel énekelve, felejthetetlen élményben volt részünk.

4. nap (kedd)

Reggel Kriszti vezetésével, aki a péceli VISZ munkatársa, hittanórát tartottunk a gyerekeknek, amelynek keretében aranymondást tanítottunk, és egy pantomim jelenetet adtunk elő.

Dél előtt Ungvár nevezetességeit kerestük fel. A várat és múzeumát, a skanzen, a görög-katolikus székesegyházat, a katolikus templomot és a színház épületét.

Ezután élményekben gazdagodva indulhattunk haza, majd este 10-re érkeztünk meg Pestre.

Kerekes Péter